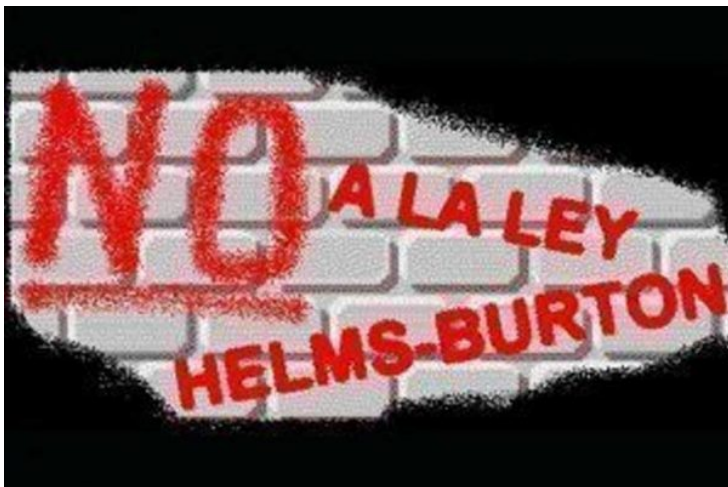

Kuba uttalar sig om USA:s nya aggressionsplaner

Trumpadministrationen har gått de mest extrema högerkretsarna till mötes vad gäller politiken mot Latinamerika. Från och med 19 mars har USA börjat tillämpa delar av sina blockadlagar som ingen tidigare administration gjort. Tidigare ägare, eller arvingar, till kubanska eller US-medborgare, ska nu kunna stämma personer och företag som på något sätt har förmån av sådant som dessa ägde i Kuba före revolutionen. Det gäller i stort sett hela ön. Stormakten skärper därmed blockaden av Kuba till tidigare oanade höjder. Det sker i strid med kubansk och internationell rätt, i syfte att svälta ut kubanerna och tvinga dem till underkastelse för att påtvinga dem en lydregering till USA.

Carlos Fernández de Cossío, Kubas UD, har uttalat sig om USA:s nya tillämpning av blockaden och den s.k. Helms-Burton Act:

Helms-Burtonlagen har ingen som helst verkan i Kuba. Det är en lag i USA, ett land som inte har någon som helst bestämmanderätt över Kuba och den kan inte tillämpas i något självständigt land som respekterar sin självständighet. Dess verkan är begränsad till USA. Dessutom antog Kuba en lag 1996 som uttryckligen förklarade att Helms-Burton inte har någon betydelse eller påverkan på vårt land, dvs. det har ingen effekt alls i Kuba.

Helms-Burton är en väldigt utförlig och mycket omfattande lag. Den är unik då den ? kanske unikt i USA:s lagstiftande system ? försöker att tvinga den verkställande makten, regeringen, i utövandet av dess utrikespolitik mot ett specifikt land, i detta fall Kuba. Jag vet inte om det finns liknande fall i USA:s utrikespolitik. Det är en lag med flera syften. En av dem är att strypa Kubas ekonomi genom att försöka göra USA:s blockad till en internationell sådan. Med andra ord, att tvinga andra regeringar att också tillämpa sanktioner och ekonomisk blockad mot Kuba.

Helms-Burton går så långt att den kräver att UD ska rapportera till Kongressen årligen om framgångarna med hur andra länder tillämpar sanktioner eller någon form av blockad mot Kuba. Lagen försöker också kodifiera den ekonomiska blockaden, den som var den dominerande fram till 1996, när Helms-Burton antogs efter beslut av presidenten. Den fram till dess gällande blockaden var inte bestämd av Kongressen. Det de som låg bakom Helms-Burton gjorde var att kodifiera, lagstifta, om alla delar av de sanktioner som existerade mot Kuba fram till dess i en lag som inte kan ändras utan Kongressens medgivande. Syftet var att hindra att någon framtida regering från att förbättra relationerna med Kuba eller lyfta blockaden. Lagen försöker att göra systemet av blockadlagar och fientligheten mot Kuba permanent. Den syftar också till att hindra utländska investerare från att komma till Kuba och skrämja investerare genom att hävda att tidigare ägare till egendom som nationaliserades av Kuba i början på 1960-talet skulle ha rätt att i domstolar kräva ersättning.

Lagen baseras på den falska förutsättningen att dessa nationaliseringar gjordes felaktigt eller var olagliga, något som är fullständigt fel. Nationaliseringarna genomfördes enligt lagen, enligt Kubas konstitution vid denna tid, och enligt internationell lag vid tiden. Med andra ord var de helt legitima. Slutligen, det Helms-Burton försöker uppnå är revolutionens nederlag i Kuba, störtandet av den

revolutionära regeringen. Sedan målas i lagarna Kubas framtid upp efter att revolutionen krossats. De slår fast en övergångsperiod med en USA-administratör som ska ansvara för Kuba under en fastställd tid. Denne ska ha flera uppgifter bland dem att nedmontera allt som påminner om revolutionen; social rättvisa och socialism. I uppgifterna ingår också att påbörja återlämnandet av egendom till tidigare ägare, eller deras arvingar i USA. Det innefattar också människor som inte var USA-medborgare vid tiden för revolutionen. Alla de ska ha rätt att kräva tillbaka egendom eller ersättning för egendom som nationaliserades eller övergavs när de gav sig av till USA. Och så länge inte alla dessa egendomar lämnats tillbaka, eller ersättning utgått, ska blockaden fortsätta. Det betyder att alla kubaner står inför möjligheten att någon gör krav på bostaden där de bor, skolan där deras barn går, kvarteret där deras byggnader finns, sociala inrättningar och sjukhus dit de går, den egna verksamheten som de kan ha, deras egen jordlott där de odlar; allt detta kan krävas av någon i USA. Och lagen säger att blockaden ska vara kvar tills allt detta är återlämnat, eller ersättning utgått efter värdet på deras egendomar. Det är en kolonial lagstiftning som inte på något sätt erkänner Kubas självständighet och kubanernas rätt att vara herrar över sitt eget land.

Det Kuba är berett att göra, och det Kuba har sagt sig vara berett att göra sedan revolutionen, är att förhandla med USA:s regering för att få fram ett avtal om kompensation. Det som enligt internationell lag är en engångssumma som skulle kompensera tidigare ägare. Lagarna som handlar om nationalisering kombinerades med lagar som etablerade hur ersättning skulle ske. USA:s regering vägrade att sitta ner och förhandla för att försöka hitta en lösning för de nationaliserade egendomarna. Det Kuba sagt sedan dess är att vi är redo att förhandla. En lag antagen i Kuba 1996 bekräftade den principen och att man är beredd att förhandla om kompensation till tidigare kravställare som erkänts av Utländska Krav Kommissionen (Foreign Claims Commission). I denna förhandling behöver Kuba ta upp kompensation från USA för de skador som Kuba och den kubanska staten åsamkats av invasioner, militära attacker, terrorism och ekonomiska sanktioner. All smärta, lidande och skador på grund av USA:s fiendtlighet mot Kuba behöver också kompenseras och därför skulle det vara en del av samma förhandlingar.

Uppfattningen att den ekonomiska blockaden började med Helms-Burton är felaktig. Den började under de första åren efter den kubanska revolutionen. Officiellt infördes den av president Kennedy genom en exekutiv order, utan någon blockadlag fram till 1992, när Torricellilagen antogs. Senare kodifierades den 1996 genom Helms-Burton som sammanförde alla tidigare sanktioner, och som gjorde dem till denna Helms-Burtonlag som bara kan ändras av Kongressen.

Förhållandet mellan USA och Kuba står sedan länge inför enorma utmaningar och beror i grunden på USA:s vägran att acceptera att Kuba är en självständig nation och att kubanerna har rätt att försvara möjligheten att forma sin egen framtid på sina villkor och med den typ av samhälle som de vill ha.

USA kan inte acceptera att Kuba är oberoende och att det är vår rätt. Det är den stora utmaningen mellan länderna. Lägg till det att det finns en grupp politiker som har gjort det till sin uppgift att resa hinder i vägen för våra två länder. Helms-Burton är ett av dem. Tillämpningen av Helms-Burton betyder att människor kan ta sina misshälligheter med Kuba till domstolar, och att dessa behöver lösas innan relationerna mellan länderna kan förbättras. De som antog Helms-Burton tänkte inte på välbefinnandet hos dem som skulle ställa krav. Deras enda och fundamentala mål var att resa tillräckligt många hinder för att de båda länderna inte ska kunna komma över sina skillnader och få en bättre relation.

Helms-Burton är en lag som syftar till att framkalla lidande för att deras vilja ska försvagas och tvinga kubanerna till underkastelse. Det är en felaktig lag och det är fel av någon nation att försöka göra något sådant. USA:s folk, Kubas folk och Latinamerikas folk borde vara medvetna om vad denna lag betyder. Jag är säker på att om de är informerade, så skulle de inte stödja USA:s regering och dess handlande.

Kubas utrikesministerium 190321

¿La Ley Helms Burton es aplicable en Cuba?